

Akcja Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski ogarnęła w całym kraju miliony obywateli W większości zakładów pracy subskrypcja dobiega końca Chłopi z tysięcy gromad masowo podpisują Pożyczkę

* * *

Cały kraj uczestniczy w wielkim patriotycznym, podpisując Narodową Pożyczkę Rozwoju Sił Polski. W fabrykach, kopalniach, hutach, na budowach, w instytucjach, na uniwersytetach, wśród nauczycielstwa, akcja subskrypcyjna dobiega końca. W tej manifestacji uświadomienia obywatelskiego i patriotyzmu, aktywnie uczestniczy wieś polska. Już pierwsze meldunki mówiły o poszczególnych gromadach, spółdzielniach produkcyjnych, PGR-ach, POM-ach, gdzie już pierwszego dnia subskrypcji większość chłopów podpisała pożyczkę.

Wielkie znaczenie dla naszego kraju ma podpisująca obecnie pożyczka, wielkie znaczenie ma dla dobra naszej wsi. Gospodarka Polski Ludowej, polityka sojuszu robotniczo-chłopskiego przyniosły chłopom masom pracującym ogromne dobrodziejstwa. Ciągły wzrost produkcji przemysłowej, uruchomienie produkcji traktorów, rozwój produkcji maszyn rolniczych, rozwój produkcji nawozów sztucznych, stały się dla wsi polskiej potężną dźwignią w odbudowie zniszczonej wojennymi, w zagospodarowaniu Ziemi Odzyskanych, w podnoszeniu produkcji rolnej i dobrobytu chłopów. Masa młodych chłopów i młodzieży wiejskiej znalazła zatrudnienie i perspektywę rozwoju w rozbudowującym się przemyśle. Jeśli przed wojną dwie trzecie ludności w Polsce utrzymywało się z rolnictwa, to dziś już większość ludności — bo 54 procent — utrzymuje się z pracy w przemyśle, komunikacji, oświacie i handlu. Młodzież wiejska ma otwarte wrota do szkół, uniwersytetów, politechnik. Jeśli pod panowaniem kapitalistów i obszarników wieś była siedliskiem nędzy i zacofania, to dziś wieś żyje w nieporównanie lepszych warunkach materialnych niż przed wojną, podnosi się jej poziom kulturalny i wciąż rośnie jej potrzeby.

W r. 1950 sprzedano na wsi o 499 tysięcy ton węgla więcej niż w roku 1949. W roku 1951 wieś otrzymała dodatkowo jeszcze 240 tysięcy ton węgla. Tkanin wcielanych sprzedano na wsi w r. 1950 o 1 milion 845 tysięcy metrów więcej niż w r. 1949. Jeszcze bardziej wzrosła sprzedaż tkanin jedwabnych i lnianych. Obuwia skórzanego dostarczono na wieś w 1950 r. o 3 miliony 850 tysięcy par więcej niż w r. 1949, a w roku bieżącym dodatkowo ilość ta wzrosła o 1 milion 828 tysięcy par. Podobnie wzrosła na wsi podaż innych produktów przemysłowych.

Mimo to wieś może spożywać jeszcze więcej, bo dochody jej rosły szybciej. Przyspieszenie realizacji przemysłowych inwestycji planu 6-letniego, umożliwi dalszy, szybszy wzrost produkcji artykułów przemysłowych, potrzebnych wsi. Państwo nasze chce, by rola produkcja milionów indywidualnych gospodarstw chłopskich, by podnosił się poziom i rosła produkcja spółdzielni produkcyjnych, by coraz lepiej i rentowniej gospodarowały PGR-y.

Państwo nasze łoży wielkie środki na ten cel. W budżecie państwa, którego dochód w 80 procentach pochodzi z dochodów fabryk i przedsiębiorstw państwowych a tylko 9 i pół procenta z podatków od ludności — ogromne sumy przeznaczane są na potrzeby wsi. Każdy chłop wie o tym, jak wielkie nakłady łoży się na rozwój szkolnictwa na wsi, jak wielkie sumy przeznaczono na likwidację analfabetyzmu, który był plagą wsi, jak wielkie kwoty przeznaczane są na kredyty krótkoterminowe i długoterminowe dla wsi i ile środków pochłania elektryfikacja gospodarstw chłopskich, której koszt w 65 procentach pokrywa państwo ze swego budżetu.

Chłopi wiedzą, że nigdy jeszcze Polska nie miała tak dobrego gospodarza, jakim jest nasza władza ludowa która pomnaża majątek narodu, buduje setki fabryk, tysiące domów mieszkalnych, rozwija sieć dróg, prowadzi dużym nakładem kosztów melioracje gruntów, wnosi mechanizację i postęp do rolnictwa.

Dziś konieczne jest spotęgowanie wysiłku całego narodu dla przyspieszenia rozwoju naszego kraju i wzmocnienia siły Polski. Naród nasz w zwartych szeregach a boku potężnego Związku Radzieckiego wspólnie z masami pracującymi całego świata walczą o pokój przeciw imperialistycznym podżegaczom wojennym. Wzrost sił naszej Ojczyzny — to wzrost sił obozu pokoju.

Chłopi polscy, którzy w Plebiscyde pokoju a boku klasy robotniczej wykazali się uczuć patriotycznych i nienawiść do amerykańsko — hitlerowskich stwardów nowej wojny i ich agentów w naszym kraju — powszechnym udziałem w Narodowej Pożyczce wnoszą swój wkład w szybszy rozwój siły, wykonywanie dobrobytu i umacnianie bezpieczeństwa naszej Ojczyzny.

W gminach, podobnie jak w zakładach pracy powstały już Komisje Współdziałania. Od wczoraj we wszystkich gromadach na terenie kraju odbywają się zebrania. Na zebraniach tych masy chłopów zapoznają się z tekstem wezwania Zarządu Głównego ZSCh, które omawia cel i znaczenie pożyczki. Wzywa ono chłopów do powszechnego udziału w subskrypcji. Wpłaty pożyczki, zgodnie z zaleceniem ZSCh uzależnione są dla poszczególnych kategorii gospodarstw od ich rocznej dochodowości.

Każdy gospodarz, każdy subskrybent winien mieć pełną świadomość politycznego i gospodarczego znaczenia pożyczki. Dla rozwinięcia w masach szerokiej akcji uświadomiaczkiej potrzebny jest duży wkład pracy całego politycznego, społecznego i gospodarczego aktywności członków ekip łączności, a zwłaszcza wszystkich członków naszej partii i ZSL-u. Członek partii, działacz społeczny — partyjny i bezpartyjny — świadczyć winien przykładem ofiarności i aktywności w kampanii pożyczkowej.

Akcja uświadomiaczka zapewni powszechny udział chłopów w narodowej pożyczce. Akcja ta podniesie polityczną aktywność wsi, w oparciu o poczucie odpowiedzialności za pomyślność całej naszej państwowej gospodarki, za wielką sprawę pokoju.

Przyniesie ona do zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, który jest podstawą narodowego frontu walki a boku realizacji wspaniałych choć niełatwych zadań planu 6-letniego.

We wspólnym szeregu z klasą robotniczą i inteligencją pracującą milionowe rzesze chłopów podpisują Narodową Pożyczkę Rozwoju Sił Polski. Łącząc ze swych oszczędności na pożyczkę, która rząd rozpiął na dogodnych dla ludności warunkach, jako pożyczkę premii, chłopci dają wyraz swemu patriotyzmowi, uświadomieniu obywatelskiemu i zrozumieniu obowiązku wobec Ojczyzny.

Ukonstytuowanie się Komitetu obchodu 300-lecia powstania chłopów na Podhalu

(f) W związku z 300 rocznicą powstania chłopów na Podhalu ukonstytuował się Komitet Obchodu Rocznicy, nad którym prezydent objął Prezes Rady Ministrów tow. Józef Cyrankiewicz. W skład Komitetu wchodzi członkowie najwyższych władz państwowych i partyjnych z tow. Romanem Zambrowskim, Hilarym Chelchowskim i Konstantym Rokossowskim na czele oraz przedstawiciele świata nauki, literatury i sztuki, wybitni działacze społeczni i reprezentanci społeczeństwa podhalańskiego.

(f) Akcja subskrybowania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski stała się już w kraju akcją powszechną, ogarniającą najszersze masy społeczeństwa. W miastach znaczna większość robotników i pracowników umysłowych zadeklarowała już swój udział w pożyczce, przy czym zwraca uwagę fakt, że subskrybujący w bardzo licznych wypadkach deklarują stawki zbliżające się, a często nawet przekraczające górną granicę zalecaną w wezwaniu CRZZ. Człowiek przodownicy pracy i ludzie w kierowniczych stanowiskach oraz artyści i literaci subskrybują swoje miesięczne zarobki. Akcja pożyczkowa masowo rozwija się na wsi. Z całego kraju płyną meldunki, świadczące o tym, że chłopcy na indywidualnych gospodarstwach, członkowie spółdzielni produkcyjnych i pracownicy PGR-ów gremialnie biorą udział w patriotycznym czynie całego narodu.

Stolica zadeklarowała już ponad 57 milionów zł

Załogi wszystkich zakładów pracy Warszawy meldują, że subskrypcja Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski zbliża się już ku końcowi. Deklarowanie udziału w pożyczce stało się dla robotników wielu fabryk i budowli okazją do zamianowania swej woli współpracy w przedterminowej realizacji wielkich zadań planu 6-letniego.

Co pół godziny na rozległych terenach budowy nowego osiedla mieszkaniowego — Muranowa rozbrzmiewają przez megafony meldunki o przebiegu subskrypcji Narodowej Pożyczki. Jeden z tych meldunków brzmi: „W drugim kierownictwie robót udział w pożyczce wzięli wszyscy robotnicy znajdujący się na budowie. Suma ich pożyczek wynosi 97.060 zł. Inny meldunek donosi, że frezer Drodzowski z oddziału sprzetu zadeklarował zarobek 40-dniowy, pracownik umysłowy Chlebowski — zarobek 30-dniowy, Drodzowski — zarobek 30-dniowy, Liwczan — zarobek 25-dniowy. Podobne sumy pożyczki Państwu dziesiątki innych pracowników Muranowa. W drugim dniu subskrypcji z wielu warszawskich zakładów pracy napłynęły meldunki o zakończeniu podpisywania pożyczki. Meldunki napływające z poszczególnych dzielnic Warszawy wykazują masowy udział mieszkańców stolicy w subskrypcji. Meldunki jakie napłynęły w dn. 20 bm. do godziny 20-ej mówią, że: w dzielnicy Wola zadeklarowano pożyczkę na sumę 7 milionów 440 tysięcy 490 zł, Starej Pragi 12 milionów 539 tysięcy 200 zł, Ochoty ponad 6 milionów zł, Mokotowa około 5 milionów zł, Śródmieście ponad 10 milionów 300 tysięcy zł, Żoliborza około 3 milionów zł i Grochowa ponad 2 milionów zł. Ogółem mieszkańcy stolicy zadeklarowali ponad 57 milionów zł. (mb)

W wielu zakładach pracy woj. katowickiej akcja dobiega końca

(Telefonem z Katowic)

Spółceństwo woj. katowickiego subskrybowało już wg danych z godzin porannych 20 bm. Narodową Pożyczkę Rozwoju Sił Polski na przeszło 44 miliony złotych.

W wielu zakładach pracy podpisująca Narodową Pożyczkę została już zakończona. Subskrypcję zakończyli m. in. robotnicy i pracownicy umysłowi Cieszyńskiego Zakładów Materiałów Budowlanych, załoga elektrowni w Zabru, hutnicy z huty „Batory” i wiele innych.

W Łodzi i w woj. łódzkim liczne zakłady pracy meldują o zakończeniu subskrypcji

(Telefonem z Łodzi)

Łódź żyje wielkim czynnem patriotycznym. Już w pierwszym dniu podpisania Narodowej Pożyczki szereg zakładów pracy przeprowadziło całkowicie subskrypcję. Są to m. in. wykańczalnica „Pierwsza” w Rudzie Pabianickiej, Zakłady Wytwórcze Aparatów Niskiego Napięcia, Zakład A-11, Zakłady Mechaniczne im. Strzelczyka, ZPB im. Kunickiego i inne. Przdki i pomagaczkę brygadę majstra Wilńskiego w ZPW im. Reymonta, dając wyraz swemu patriotyzmowi, do podpisania pożyczki, zobowiązały się

U budowniczych Nowej Huty w dniach Narodowej Pożyczki

(KORRESPONDENCJA „TRYBUNY LUDU” Z NOWEJ HUTY)

W Nowej Hucie każdy dzień przynosi coś nowego: nowy budynek mieszkalny, nowa konstrukcja na budowie kombinatu, nowy odcinek toru kolejowego. W Nowej Hucie ludzie wygrywają bitwę z czasem.

Budownicze Nowej Huty wiedzą, ile wysiłku, ile ofiarnej pracy wymaga właśnie to „nowe” ile przeszkod do przewięzienia piętury się na drodze do niego, jakie olbrzymie sumy wnoszone każdy od podstaw pochłania obiekt i tym większa jest ich radość z każdego nowego zwycięstwa. Dlatego wiadomość o rozpisaniu Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski przyjęta została przez budowniczych Nowej Huty z głębokim zrozumieniem

Przemawiają kolejno przodownicy pracy młodziowców, członkowie orszaku młodzieżowych. Na mównice wchodzi przodownik pracy brygadziści Przybocin. Mówi o rezultatach budownictwa, o poprawie bytu robotnika, budowniczego Nowej Huty. Przybocin deklaruje na pożyczkę 20 dniówek to 90 zł. Na podium szwtko zmieniają się mównicy. Wskazują na znaczenie naszej pożyczki w toczącej się na terenie całego świata

walce z imperializmem o zwycięstwo sprawy pokoju. Długo nie milkną owacje na cześć partii i rządu ludowego, na cześć Prezydenta Bieruta. Padają gromkie okrzyki na cześć niezwykłej, twierdzącej pokój Związku Radzieckiego i wodza międzynarodowej klasy robotniczej, Chorażego Pokoju — tow. Stalina. Masówka jest zakochana. Robotnicy obiegają stoly, na których rozłożone są listy subskrypcyjne. Ci, którzy już podpisali, nie rozchodzą się do domu. Dzielą się wrażeniami. Sprawa pożyczki wciąż pozostaje tematem dnia robotników oddziału głównego mehanika.

Dla takiej Polski chce się żyć

Brygadziści Bronisław Rog, ZMP-owiec, odchodzi właśnie od stołu. Jest szczerze wzruszony. — Zadeklarowałem 14-dniowy zarobek. Przecież to wszystko jest nasza Róża gestem gospodarza wodzi rekr dokola placu budowy — i to maszyny i te konstrukcje, i ta cała huta, która da stal krajowi. To, co

przekroczył swoją bazę produkcyjną o pół procenta. Jednocześnie wezwali one robotników innych zakładów do pójścia w ich ślady.

Ogółem łączna suma zadeklarowanych dotychczas wpłat przez zakłady pracy na terenie Łodzi na Pożyczkę Narodową wynosi ponad 37 milionów zł.

Na terenie województwa łódzkiego zakłady produkcyjne, biura i instytucje udekorowane zostały flagami narodowymi i transparentami oraz portretami Prezydenta R.P. W Piotrkowie pierwsza o zakończeniu podpisywania pożyczki zameldowała fabryka szkielek, w której robotnicy zadeklarowali udział w ramach górnej granicy, proponowanej przez CRZZ. Zygmunta Kolodyński, robotnik tej fabry-

ki, podpisując pożyczkę oświadczył:

„Jestem przekonany, że zadeklarowana przeze mnie pożyczka będzie użytkowana na umocnienie naszej niepodległości i dalszą rozbudowę kraju. Dlatego dokonuję subskrypcji w pełnym poczuciu dobrze spełnionego obowiązku obywatelskiego”.

Robotnicy i pracownicy hut „Kara”, „Hortensja” i „Feniks” zakończyli subskrypcję jeszcze przed południem pierwszego dnia, a w południe o ukończeniu subskrypcji zameldowali piotrkowscy kolejarze.

W Zdunskiej Woli subskrypcję pożyczki ukończył pierwszy już o godz. 9 rano zakłady odlewni żeliwa M-4. (bg)

Duża większość pracowników zakładów pracy Dolnego Śląska już subskrybowała

(Telefonem z Wrocławia)

Już w pierwszym dniu ogłoszenia Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski, niektóre zakłady pracy Dolnego Śląska całkowicie zakończyły subskrypcję. O godz. 12.15 zakończyła subskrypcję załoga Dolnośląskich Zakładów Przemysłu Drzewnego w Lubaszcu. W godzinach popołudniowych ukończenie subskrypcji zameldowała Fabryka Wyróbów Metalowych w Jeleniej Górze. Jednocześnie stanęła na apel rządu załoga Fabryki Kwasu Siarkowego w Wivowie.

Tow. Ferdynand Kowalski, pracownik nowej fabryki oświadczył: — Uruchoiliśmy tę największą w Polsce fabrykę kwasu siarkowego. Ale to mało! Nasz kraj potrzebuje dzieł innych fabryk. Aby zbudować te fabryki, rząd nasz potrzebuje dodatkowych fundu-

szów i my je mamy, bo to nasza wspólna sprawa.

Załoga Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Kudowie zadeklarowała przeciętnie 14 dniówek, pożyczając państwu 168 tysięcy złotych.

Abymy w pełni uświadomić swoich pracowników o celu i znaczeniu pożyczki, Państwowa Żegluga na Odrze wysłała specjalne ekipy propagandowe do jednostek znajdujących się na odrzańskim szlaku wodnym.

Duża większość pracowników zakładów pracy Dolnego Śląska do 20 bm. już subskrybowała pożyczkę.

Z użyciem i domów wczasowych Dolnego Śląska nadano tysiące depesz do zakładów pracy z deklaracjami udziału w pożyczce. (k)

Fabryki i instytucje meldują o podpisaniu pożyczki przez wszystkich pracowników

(Telefonem z Lublina)

Już w pierwszym dniu subskrybowania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski, ponad 10 tys. robotników i pracowników, zatrudnionych w zakładach produkcyjnych i instytucjach na terenie m. Lublina, zgłosiło swój udział w wykupieniu obligacji na sumę 2 milionów 995 tysięcy 560 zł.

W odbywającej się masówkach wzięto udział około 15 tys. ludzi. Szczególnie manifestacyjny charakter miały zebrania w

Lubelskiej Fabryce Maszyn Rolniczych i w cukrowni „Lublin”.

Do pierwszych zakładów, które złożyły meldunek o zakończeniu akcji pożyczkowej należą: Fabryka Wag Nr 1, Spółdzielnia Pracy „Tęcza” oraz Spółdzielnia „Wielobronowa Rzeźnia”. W dalszym ciągu poszczególnie zakłady i instytucje nadsyłały meldunki o zakończeniu podpisywania pożyczki. (r)

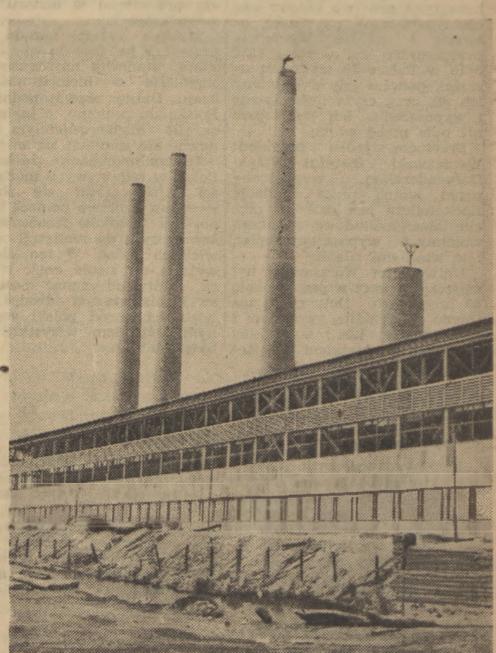
Akcja subskrypcji ogarnia wieś

(Telefonem z Poznania)

Akcja subskrypcji Narodowej Pożyczki ogarnia w woj. poznańskim coraz szersze tereny wiejskie. Chłopi na indywidualnych gospodarstwach i członkowie spółdzielni produkcyjnych podpisują pożyczkę, wpłacając pierwsze raty.

W pow. obornickim już w pierwszym dniu subskrypcji w 14 gromadach i spółdzielniach produkcyjnych wszyscy chłopcy podpisali pożyczkę. W zespole PGR Smogolec zatrudnieni deklarowali przeciętnie po 14 dniówek. W gromadzie Rudzice, pow. Wągrowiec, pierwsza zadeklarowała udział w pożyczce korespondentka „Gazety Poznańskiej”, małorolna chłopka Irena Domańska. Za jej przykładem poszli wszyscy chłopcy z całej gromady.

Nowa stalownia huty „Częstochowa”

Z każdym dniem wzrasta nasz przemysł, powstają nowe, potężne zakłady pracy. Podpisując Narodową Pożyczkę Rozwoju Sił Polski przyspieszamy jeszcze bardziej rozwój naszego polskiego budownictwa. Na zdjęciu — fragment nowouruchomionej stalowni huty „Częstochowa”, w której przed kilkoma dniami ruszył już drugi piec martenowski. Foto CAF — Baranowski

Na wieś woj. poznańskiego wysyłały liczne grupy agitatorów. Spotykają się one z gorącym przyjęciem u chłopów. W

Większość robotników już podpisała, akcja na wsi nabiera rozmachu

(Telefonem ze Szczecina)

W zakładach pracy woj. szczecińskiego akcja subskrypcji pożyczki narodowej przebiega w szybkim tempie. W większości zakładów już niemal wszyscy pracownicy podpisali pożyczkę, jak np. załogi Zjednoczenia Budownictwa Morskiego i portu w Świnoujściu. W pow. Pyrzyce już 19 bm. do godziny 14 jedenaście zakładów zameldowało o 100-procentowym uczestnictwie pracowników w subskrypcji. W TOR-ze w Lipianach (pow. Pyrzyce) 88 pracowników zadeklarowało 27.098 zł.

Już 5 milionów zł zadeklarowano w Olsztyńskim

(Telefonem z Olsztyną)

Już w pierwszym dniu trwania subskrypcji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski, deklaracje podpisał ok. 14 tysięcy osób z terenu woj. olsztyńskiego, deklarując ogółem 5 milionów zł.

Spółceństwo miasta Olsztyna subskrybowało Narodową Pożyczkę na sumę 1 miliona 500 tysięcy zł. Subskrybował robotnicy, inteligencja techniczna, lekarze, rzemieślnicy i kupcy. Profesorowie i pomocnicy siły naukowej Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie zadeklarowali 52 tysiące zł.

Mieszkańcy powiatu Nowe Miasto subskrybowali już pożyczkę na sumę ok. 500 tysięcy zł, a mieszkańcy powiatu Ostróda dotychczas w wysokości 419.204 zł w garbarni w Bra-

niewie w pierwszym dniu pożyczkę subskrybowało 50 procent ogółu robotników.

W zespole PGR Łabędziowo pow. Bartoszyce, Pożyczkę Narodową subskrybowali wszyscy pracownicy zespółu, deklarując ogółem 82.680 zł.

W Witkowski, pracownik POM w Nidzicy deklarując 30 dni roboczych, oświadczył m. in. „Na przykładzie naszego zakładu, który strzemił, coraz więcej nowoczesnych maszyn, widzimy na co oństwo przeznaczają pieniądze”.

Chłopi woj. olsztyńskiego przystąpili masowo do subskrybowania Pożyczki Narodowej. W pierwszym dniu trwania subskrypcji m. in. 60 chłopów z powiatu Lidzbark zadeklarowało ogółem 11 tysięcy złotych. (ka)

Żołnierze i oficerowie deklarują udział w pożyczce

We wszystkich pododdziałach na jednym z obozów jednostek Okręgu Warszawskiego w bateriach i kompaniach, w pododdziałach gospodarczych i samochodowych żołnierze z pełnym zrozumieniem wielkich narodowych celów, jakim służy Pożyczka podpisują listy subskrypcyjne.

„Dla dobra naszej ukochanej Ojczyzny świadomie i jednoznacznie podpisujemy Pożyczkę — mówili szeregowiec Gawel — wzmocni ona siłę i bezpieczeństwo naszego Ludowego Państwa umożliwi szybszy wzrost przemysłu i rolnictwa. Subskrypcja Pożyczki to patriotyczny obowiązek każdego Polaka”.

W jednostkach przywających oddziałach nadbrzeżnych Mary-

Sukces Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski — to nasz wkład w dzieło pokoju — to wzrost siły i bezpieczeństwa Ojczyzny!

DLACZEGO PODPISUJĘ NARODOWĄ POŻYCZKĘ ROZWOJU SIŁ POLSKI

Prof. dr Jan Wasilkowski

Rektor Uniwersytetu Warszawskiego

Polska odbudowała zniszczenia wojenne i przekształca się w kraj o wysokim poziomie przemysłu, nie korzystając z kredytów kapitalistycznych, a jedynie w oparciu o własne siły i pomoc ZSRR. Każdy Polak ma przed oczami niesłychanie tempo budownictwa w dziedzinie przemysłu. Zdajemy sobie sprawę, jakim ogromnym krokiem naprzód w rozwoju naszego narodu i naszego kraju jest budowa wielkich zakładów przemysłowych i nieznaną w tych rozmiarach w historii Polski budownictwo mieszkaniowe.

Niezależnie od tych potężnych inwestycji państwo ludowełożyło ogromne sumy na naukę, oświatę i kulturę. Wystarczy przypomnieć, że w roku 1939 było w Polsce 28 wyższych uczelni, podczas gdy dziś mamy ich 68, przy czym ilość katedr i wyposażenie ich jest lepsze niż było przed wojną.

Przytoczę jeden przykład: Warszawski Instytut Fizyki Doświadczalnej, wyposażony przed wojną przez fundację Rockefellera jest dziś, po pięciu latach odbudowy zniszczonego wojennymi wyposażony lepiej, i to własnymi siłami.

Uniwersytet Warszawski był zniszczony przez wojnę w około 80 procentach. Dotyczy to zarówno budynków, pracowni i laboratoriów jak i wszystkich urzędów, z wyjątkiem bibliote-

ki centralnej. Dziś nie tylko wszystkie budynki są odbudowane, lecz w okresie planu budowlanego, w okresie planu 6-letniego Uniwersytet Warszawski otrzymał kompleks nowych gmachów na Polu Mokotowskim, przeznaczonych dla wydziałów eksperymentalnych. Koszt tych inwestycji idzie w setki milionów złotych.

Można też dodać, że dowodem ogromnej wagi, jaką przywiązuje państwo ludowe do rozwoju nauki i wielkiej troski jaką otacza ją, jest mający się odbyć w końcu czerwca Pierwszy Kongres Nauki Polskiej, który stanowi przedsięwzięcie bez precedensu w historii naszego kraju.

Wysiłki całego narodu doprowadziły już dziś do wyników, które stanowią największe osiągnięcia w historii naszego kraju. Dalszy rozwój podniesie Polskę do poziomu, o jakim w okresie międzywojennym nikt nawet nie ośmielał się marzyć. Jestem przekonany, że każdy Polak w miarę swych możliwości będzie starał się służyć swojemu państwu pomocą i nie poskapi środków finansowych, koniecznych do realizacji tych wielkich zadań. W ten sposób weźmie na siebie część ciężaru, który udźwignąć może na swej historycznej drodze ku wielkości naród polski wspólnym wysiłkiem wszystkich obywateli.

Sylwester Nowotny

dyrektor naczelny Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu

My, budowniczy FSO, z głębokim zadowoleniem przyjmujemy wiadomość o postanowieniu rządu w sprawie rozpisania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski. Wszystkie nasze siły poświęcamy przyspieszeniu naszej budowy, skróceniu terminu wykonania urządzeń fab-

rycznych i ich truchomienia. Pożyczka Narodowa dopomoże nam w realizacji tych zamierzeń. Jednymuślny udział społeczeństwa w akcji podpisywania pożyczki — to jeszcze jedno świadectwo patriotyzmu i pokojowej woli naszego narodu.

Bronisław Watosz

brzydgcista kopalni „Victoria”

W lutym rzuciłem hasło współzawodnictwa, które obejmowało zwiększenie węgla o 50 cm, wykonanie cyklu w ciągu doby, zwiększenie wydajności o 5 procent i podniesienie czystości utoroku o 20 procent. Hasło podchwycili górnicy naszej „Victorii” i pozostałe kopalnie.

Nasze sukcesy produkcyjne — to nic innego, jak ofiarna praca każdego z członków brygady. My górnicy, wiemy, że pracujemy dla naszej ojczyzny, dla siebie i dla naszych dzieci.

Dziś rząd ludowy apeluje do wszystkich Polaków, aby nie

oszczędzili wysiłków dla umocnienia gospodarstwa i politycznego naszego ojczyzny. My, górnicy, popieramy z całego serca ten apel i dotychczas wszystkich sił aby ugruntować naszą niepodległość i wzmocnić gospodarkę naszego państwa.

Jeśli wydobycyśmy więcej węgla, to nasza walka o pokój jest bardziej skuteczną, to wróg ludzkości imperializm amerykański otrzymuje jeszcze jeden cios. Jeśli wszyscy podpiszemy pożyczkę, to cios ten będzie bardziej skuteczną, to szybciej osiągniemy zwycięstwo.

Tadeusz Breza

pisarz

Z całego serca! Oto jest to co czuję najgłębiej, myśląc o tej pożyczce. Pożyczam, a zdaje mi się, że mi ją zwróceno, zanim ją wpłacim. Każdy dzień, każdy krok naszego wspaniałego, imponującego marszu mi ją zwraca. Każde wyjście na ulicę, Każda podróży poza Warszawę, Każde nowe meldunek z olbrzymiego pola bitwy o pokój i o przyszłość i o wielkość naszego narodu.

Stare przysłowie mówi, że pożyczka to zły obyczaj. Ze smutnych musieli się ono narodzić doświadczeń. Ze zgorzkniałych, pełnych zawodu czasów, kiedy to nieufność i ciągła obawa były jedną mądrością człowieka. Ale nasza epoka sprawiła to, że nawet przysłówia muszą się zmieniać.

Jestem pisarzem. Kiedy myślę o tej pożyczce, trudno mi powściągnąć wyobraźnię. Zastanawiam się, gdzie się skieruje ten pieniądź, który zobowiązaniem jest wpłacać. Cegielnia to! Drobnitki składnik wielkiej sumy. Ale chciałbym znać jego bieg. Śląsk czy Wybrzeże? Szkolnictwo czy mieszkanie? Wielka fabryka czy może zieleniec w jakim mieście gdzie człowiek znajdzie ławkę by odetchnąć po pracy. I wszystkie te ewentualności i setki innych przechodzą mi przez głowę. I na pewno każdemu z nas. I każdy z nas teraz, kto podpisał narodową pożyczkę, ma prawo wierzyć, że wszystkim tym inwestycjom swoją pożyczką pomógł.

Około półtora miliona kartek wyborczych unieważnili chadecy włoscy w wyborach

(f) RZYM (PAP). — Włoskie ministerstwo spraw wewnętrznych ogłosiło wyniki wyborów samorządowych, które odbyły się dnia 27 maja i 10 czerwca br. Ministerstwo ograniczyło się przy tym do podania tylko danych o wyborach do rad prowincjonalnych, które korzystniej wypadły dla partii chadeckiej i jej sojuszników.

Jak wynika z tych oficjalnych danych, w 57 prowincjach włoskich oddano ogółem 15.005.376 ważnych głosów, z czego blok lewicowy otrzymał 5.569.300 głosów (37,1 proc.).

Partia chrześcijańska — demokratyczna — 5.830.178 głosów (38,9 proc.).

Pravicowi socjaliści — 1.434.637 głosów (9,6 proc.).

Republikanie — 427.051 głosów (2,8 proc.).

Liberalowie — 548.782 głosów (3,7 proc.).

Monarchiści — 141.770 głosów (0,9 proc.).

Neofasciści — 577.842 głosów (3,8 proc.).

„Niezależni” pravicowi i inni — 475.816 głosów (3,2 proc.).

W porównaniu z wyborami w dniu 18 kwietnia 1948 r. partia chrześcijańska — demokratyczna straciła 2.098.430 głosów. W stosunku procentowym liczba ważnych głosów oddanych za kandydatów partii chrześcijańskiej — demokratycznej spadła z 47,9 procenta do 38,9 procenta. I na odwrót liczba głosów zdobytych

przez partię lewicową wzrosła z 34,4 proc. do 37,1 procenta.

Półrządowy „Popolo”, podając powyższe cyfry sprzecznymi z danymi ogłoszonymi przez ministerstwo spraw wewnętrznych bezspornie do wyborów z 27 maja i 10 czerwca pod głosza, że liczba unieważnionych kartek wyborczych sięga 1.484.488, co stanowiło przeszło 9 proc. oddanych głosów. Należy przypomnieć, że w roku 1948 liczba unieważnionych kartek tylko nieznacznie przekraczała 2 proc. na 26.800 tysięcy wyborców.

Projekt nowej faszystowskiej ustawy

(f) RZYM (PAP). — W Izbie Deputowanych kończy się dyskusja nad rządowym projektem ustawy w sprawie powołania ochotników przy ministerstwie spraw wewnętrznych rzekomo w celach „obrony obywatelskiej” kraju na wypadek wojny, kłesząc wywołujących i „buntów”.

Zastępca sekretarza generalnego KP Włoch Luigi Longo oświadczył, iż projekt ustawy ma na celu stworzenie aparatu zastraszania i represji przeciwko wszelkim formom opozycji. Niechaj rząd nie żywi iluzji — oświadczył Longo — nieczęsto nie osiągnie on ani polityki represji, ani swoim projektem ustawy, ani sfalszowaniem wyników wyborów. Gdy dojrzeje sytuacja polityczna, policyjne środki nie są zdolne zmienić istniejącego stanu rzeczy.

Akcja Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski ogarnęła w całym kraju miliony obywateli

Stocznicy ukończyli subskrypcję i zobowiązali się przekroczyć półroczny plan

W stoczni północnej w Gdańsku na masowym zebraniu załogi, jeden z czołowych przodowników pracy, ob. Roszko złożył meldunek, że w dniu 20 bm. załoga stoczni o godz. 15.15 zakończyła w 100 proc. subskrypcję Pożyczki Narodowej.

W odpowiedzi na jego przemówienie, wielokrotnie przodownik pracy i racjonalizator, który zainicjował radziecką metodę współzawodnictwa zespołowego przy montażu jednostek rybackich ob. Mrugański, złożył zobowiązanie w imieniu załogi montażowej. W zobowiązaniu

tych robotnicy postanawiają przekroczyć swoje podpisy na listach subskrypcyjnych przyspieszeniem wykonania planu miesięcznego o tydzień oraz oddaniem ponad plan 2 ługrów do prac technicznych.

W rezolucji, przyjętej jednogłośnie przez wszystkich stoczników, czytamy m. in.:

„Poprzemy nasze podpisy na listach Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski wzmocnioną pracą dla przedterminowego wykonania zadań drugiego kwartału i przekroczenia półrocznego planu produkcji”.

Tak Starachowice przyjęły uchwałę Rady Ministrów

W Starachowicach właściciele pracia pierwszorzędny zmianę już się skończyła, ale aktywni robotnicy Zakładów Starachowickich nie wychodził z terenu fabryki aż do chwili, kiedy z głośnika radiowego rozległ się głos speakera, do wielkiej chwili ogłoszenia rozpisania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski.

Reakcja była godna robotników, z rąk których wychodziła w świat nowotki i coraz liczniejsze „Star 20”. Od razu z miejsca 36 robotników zadeklarowało swoje udziały w pożyczce. Pierwszy podpisał listę Fajkiesz z modelarni, potem Szewczykowski, Pierzchała i dziesiątki innych.

Tak było 18 czerwca.

A w nocy z poniedziałku na wtorek około 100 ludzi z pierwszorzędny zmianą zostało po pracy. Rano witali już wchodzących dekoracje, plakaty, nowa gazetka śnienna, świeży numer „Błyskawicy” z pierwszymi nazwiskami subskrybentów.

Czy całą dobę w zakładzie spędziły tylko towarzysze partyjni? Przeważnie, ale nie tylko. Szczepanik z fabryki samochodów nie należy do partii.

Sam, dobrowolnie po pracy, został na noc, aby pomóc kolegom. Chciał, żeby zakład odświętnie spotkał dzień masowego podpisywania pożyczki.

Rano dnia następnego odbyły się masówki we wszystkich oddziałach zakładów.

Wiedzą wszyscy, na co pójdą ich pieniądze. Bezpartyjni przodownik pracy, szlifierz Tarnowski — „Malowka”, pięknie oświadczył, do którego już się przenosił z rudery — to raz. Wierzbica pod bokiem — to dwa.

Odruchowo wszyscy spoglądają na ogromną, kolorową mapę Polski, gesto usiana budowlami szesściolatką. Tak, wiedzą doskonale — na co idzie ich pożyczka.

Na szybszy wzrost tych budowli, na to, żeby coraz więcej takich, jak ZMP-ówka Strohowska, zagina nadawać maturo, na radość pracy Szczecińskiej, której dzieci mogą spędzać całe dni w żłobku i przedszkolu, a ona na równi z mężczyznami staje do pracy.

Wysmarowane olejem ręce starannie stawiają na listach listery nazwisk. Pożyczają swe

pieniądze państwu, a więc i sobie samym. Dziewięć dniówek, dziesięć czerstawi. Więcej zarabiający deklarują i więcej. W niektórych oddziałach tylko do południa pierwszego dnia podpisało subskrypcję przeszło 90 proc. pracowników. Nawet ci, którzy są na wczasach, zgłaszają telegraficznie swój udział.

Do komitetu partyjnego napłynęły już pierwsze zobowiązania produkcyjne i u czel rozpisania pożyczki „My, robotnicy działaczy katolickich

Do akcji subskrypcyjnej coraz szerzej włącza się duchowieństwo i działacze katolicy. Prezydium Komisji Intelktualistów i Działaczy Katolickich przy Polskim Komitecie Obróbki Pokoju ogłosiło apel, nawigując do oświadczenia Episkopatu Polski, w którym wzywa wszystkich, by „w imię dobra

Ta pożyczka i wielka fabryka którą wnosimy — to jedna sprawa

(Telefonem z Kędzierzyna)

Potężny kombinat syntezy chemicznej w Kędzierzynie przybrał oświeceniwy wygląd. Przy bramach wejściowych i na terenie całej budowy wykwity transparenty i czerwone flagi. Z głośników radiowej płynie hasło „Narodowa Pożyczka Rozwoju Sił Polski — to więcej żelaza i stali, więcej motorów i energii elektrycznej, więcej węgla i cementu.”

Słowem tym wtrąca grzyt dźwięków, warkot motorów i uderzenia łopaty. Zakład buduje. Przed godziną zakończyły się tu masówki we wszystkich oddziałach. Jeszcze niedawno ci, w reku których migają teraz łopaty i cęgi, składali swój podpis na listach subskrypcyjnych i wielu z nich zabrało głos. Mówili: — Ta pożyczka i wielka fabryka, którą wnosimy własnymi rękami — to jedna sprawa, sprawa nas samych i całego narodu... (108)

robotnicy oddziału TM-55 zobowiązujemy się wyremontować 6 obrabiarek do 22 lipca. Zarabiamy 31 lipca. Przyniesie to oszczędności 2.842 zł”. I podpisy: Szymczyk, Biernicki, Nadolski, Barczyk — dziesięć nazwisk.

Biuro technologiczne TM-3 zobowiązało się opracować ponad plan remont karuzeli... Tak robotnicze Starachowice spotkały uchwałę Rady Ministrów.

Własnego kraju i dla umocnienia sprawy pokoju, rozpisana w dniu 18 czerwca br. Narodowa Pożyczka Rozwoju Sił Polski subskrybowali w całym przetrwaniem i w przeświadczeniu, że sumy dzięki tej Pożyczce uzyskane, służyć będą dobru i przyszłości całego narodu”.

Za chwilę megafony ogłosiły pierwsze wyniki pożyczki: — Uwaga towarzysze! Do godz. 14 w pierwszym dniu subskrypcji załoga Azotów podpisała pożyczkę na sumę blisko 300 tys. złotych. Na oddziale ciepłym subskrybowali do tej chwili 90 proc. robotników, na administracyjnym — 88 proc., na montażowym — 85 proc. Robotnicy innych przedsiębiorstw pracujących na naszym terenie z „Mostostalu”, „Energobudowy”, „Montochemu” zadeklarowali już ok. 1000 roboczników... (109)

Wieczorem z Kędzierzynie kombinatu, wyruszyły auta ciężarowe na wieś. Z piosenka, muzyką i słowem wyjaśniającym, przybyli na wieś ekipy łączności miasta ze sobą, włącznie z chłopami omówić wielką sprawę dla całego narodu — sprawę pożyczki.

Genialne dzieło twórczego marksizmu Dziennik „Prawda” o pracy towarzysza Stalina p. t. „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa”

(f) MOSKWA (PAP). Cała prasa radziecka zamieściła artykuły wstępne i liczne materiały poświęcone przypadającej dnia 20 bm. pierwszej rocznicy opublikowania genialnej pracy Józefa Stalina p. t. „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa”.

Dziennik „Prawda” w artykule wstępnym pt. „Wielka siła twórczego marksizmu” pisał m. in.:

Marksizm — leninizm jest drogokazem dla pracujących wszystkich krajów w ich walce o całkowite wyzwolenie z niewoli kapitalistycznej, w walce o zwycięstwo socjalizmu. Lenin i Stalin uzbili między narodowy proletariatu i jego komunistyczną awangardę w nową strategię i taktykę rewolucyjnej walki w nowej sytuacji historycznej. Wielka siła twórczego marksizmu — leninizmu przejawia się w pomysłowym budownictwie socjalizmu w krajach demokracji ludowej, w historycznym zwycięstwie wielkiego narodu chińskiego budującego nowe, wolne życie.

W swych pracach „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa” Stalin podkreślił, że żadna nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów i bez nieskrapowanej krytyki. Praca Stalina z dziedziny językoznawstwa otworzyła szerokie perspektywy przed lingwistami, wzbogaciła wszystkich pracowników frontu ideologicznego, stały się potężnym bodźcem dla rozwoju wszystkich nauk społecznych.

List pracowników przemysłu rybnego Łotewskiej SRR do towarzysza Stalina

(f) MOSKWA (PAP). Prasa radziecka opublikowała list robotników, inżynierów, techników i urzędników przedsiębiorstwa przemysłu rybnego o raz członków kolchozów rybackich Łotewskiej SRR do towarzysza Stalina.

Autorzy listu donoszą o podjętym zobowiązaniu wykonania do 34 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej rocznego planu połowu i przetwórstwa ryby oraz zobowiązują się dać państwu ponad plan roczny 300.000 pudów ryby.

19 czerwca oddziały armii ludowej, działające w wybrzeżu wschodnim zatopili w pobliżu Czondzin kontrolorpedowiec nieprzyjacielski, który usiłował ostrzeliwać miasto.

20 czerwca strzelcy-niszczyciele samolotów nieprzyjacielskich zestrzelili 4 samoloty nieprzyjacielskie. PEKIN (PAP). Jak donoszą z Tokio, amerykańskie władze okupacyjne w Japonii wykonywają przemysł japoński do produkowania bomb napalmowych, za pomocą których podpalają spokojne miasta i wsie Korei. Poczynając od lutego br. amerykańskie władze okupacyjne zamówiły w kilku firmach japońskich 38.500 bomb napalmowych.

Prasa radziecka o Polsce

(f) MOSKWA (PAP). Wyrazem wielkiego zainteresowania społeczeństwa radzieckiego dla życia Polski Ludowej są liczne artykuły poświęcone Polsce Ludowej, ukazujące się na łamach prasy radzieckiej.

Dziennik „Prawda” w korespondencji własnej z Warszawy informuje o niebywałym rozmachu budownictwa mieszkaniowego w Polsce Ludowej oraz o budowie Nowej Huty.

W ostatnim numerze czasopisma „Ogoniok” znajduje się fotoreportaż poświęcony przebiegowi Narodowego Plebiscytu Pokoju w Polsce oraz artykuł o wystawie odzwierciedlającej osiągnięcia Polski Ludowej oświetlonej niedawno w Moskwie.

Czasopismo „Sowietskoje Iskustwo” zamieściło artykuł poświęcony następnemu sceny polskiej — L. Solskiemu.

Masy pracujące Egiptu żądają nacjonalizacji przemysłu naftowego

(f) MOSKWA (PAP). Jak donosi agencja TASS z Kairu, ostatnio odbyła się przed pałacem gubernatora w Suezie demonstracja 3.000 robotników przemysłu naftowego, zatrudnionych w towarzystwie naftowym „Anglo-Egyptian Oilfield”. Uczestnicy demonstracji domagali się, zgodnie z ostatnio powzię-

ta uchwałą zw. zaw. naftowców i zw. zaw. pracowników umysłowych, upaństwowienia przemysłu naftowego. Żądania nacjonalizacji wszystkich towarzystw transportowych w Kairze, Aleksandrii i Poczaiście (Chile) rozszerzył związek zawodowy transportowców.

Robotnicy krajów kapitalistycznych przeciw polityce nędzy i wojny Strajki w USA, Chile i Australii

(f) NOWY JORK (PAP). W Stanach Zjednoczonych trwa od pięciu dni, strajk 60 tysięcy marynarzy, robotników portowych, radiotelegrafistów i mechaników zatrudnionych na statkach towarowych i pasażerskich. Strajkujący żądają podwyżki płac.

Strajkują również górnicy kopalni cyny w Silver City (stan Nowy Meksyk). Strajk ten rozpoczął się 17 października ub. roku. Jak donosi prasa amerykańska, policja przeprowadziła w

Silver City masowe aresztowania wśród strajkujących i ich rodzin. Zanotowano liczne starcia robotników z policją. NOWY JORK (PAP). Jak donosi dziennik „La Manana” strajk 8 tysięcy górników kopalni miedzi w Chuquibambilla (Chile) rozszerzył się na inne kopalnie.

MOSKWA (PAP). Jak donosi agencja TASS z Sydney, wybuchł tam strajk 1.200 dokerów. Dokerzy zastrajkowali na znak protestu przeciwko zwolnieniu z pracy 191 towarzyszy.

Nowe brutalne represje przeciw działaczom komunistycznym w USA

(f) NOWY JORK (PAP). — Aresztowani mają być posła wien i wkrótce przed sądem. Według pogłosek krążących w kołach żydowskich do ministerstwa sprawiedliwości USA, chodzi tu o początek szeroko zakrojonej kampanii, której ofiarą mają być setki osób. Federalne Biuro Śledcze użyło już podobno listę 12 tysięcy członków partii komunistycznej, wśród nich kilka kobiet.

Zachodni komendanci Berlina popierają nielegalny wywóz wysokogatunkowych towarów z NRD

(f) BERLIN (PAP). Przedstawiciel radzieckiej Komisji Kontrolnej w Berlinie, S. Diengin otrzymał 11 i 15 bm. jednoznaczne pismo od komendantów amerykańskiego, angielskiego i francuskiego sektora w Berlinie, w sprawie obowiązujących obecnie przepisów, dotyczących dokumentacji przy wywozie towarów z zachodnich sektorów Berlina do zachodnich stref okupacyjnych Niemiec. S. Diengin w odpowiedzi do trzech komendantów zachodnich sektorów wyjaśnił m. in. że żąda nie przez kontrolę radziecką świadectw pochodzenia wywożonych z Berlina do Niemiec zachodnich towarów wynika faktu, iż niektórzy zachodnio-berlińscy i zachodnio-niemieccy firmy i organizacje zajmują się nielegalną dostawą deficytowych materiałów i wysokogatunkowych towarów z Niemieckiej Republiki Demokratycznej wschodniego sektora Berlina do Berlina zachodniego, a następnie usiłują przerzucić je do Niemiec zachodnich. Z uwagi na powyższe — stwierdza Diengin — stanowisko władz amerykańskich, brytyjskich i francuskich świadcy jedynie o chęci ustąpienia tej bezprawnej działalności.

Towarzystwo Naukowe Warszawskie postanowiło wziąć czynny udział w organizowaniu Polskiej Akademii Nauk

Delegacja Towarzystwa u Premiera Cyrankiewicza

(f) W dniu 19 czerwca br. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął delegację Towarzystwa Naukowego Warszawskiego w składzie: prezes prof. dr W. Sierpiński, wiceprezes prof. dr K. Kuratowski i sekretarz generalny prof. dr K. Michałowski. Delegacja sekretarza Premierowej uchwałę zebrania Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, które postanowiło wziąć czynny udział w pracy nad zorganizowaniem Polskiej Akademii Nauk.

W uchwale tej czytamy m. in.: „Z chwilą przystąpienia przez Kongres Nauki do pracy nad reorganizacją struktury nauki w Polsce, Towarzystwo Naukowe Warszawskie w pełni świadomości, że zmienne formy ustrojowe Państwa Polskiego i niezmienne zwiększona rola nauki w Państwie Ludowym wymagają nowych form organizacyjnych nauk, uznało za sprawę wagi pierwszorzędnej utworzenie Polskiej Akademii Nauk, jako najwyższej ogólnopolskiej instytucji naukowej, kierującej całokształtem organizacji nauki w kraju.

W poczuciu odpowiedzialności wobec społeczeństwa i w zrozumieniu roli Towarzystwa jako najwyższej instytucji nauko-

KPF — najsilniejsza partia Francji otrzymała 26,8 procenta głosów

(f) PARYŻ (PAP). Podano do wiadomości, że na 24.544.565 uprawnionych do głosowania osób głosowało 19.200.000.

Obliczone dotąd 18.678.013 głosów. Największą ilość głosów otrzymali komuniści, którzy uzyskali 26,8 procenta wszystkich oddanych głosów (przez 5 milionów głosów). SFIO (prawicowi socjaliści) otrzymali 14,7 procenta głosów, gaullisti — 21,6 proc. MRP (partia katolicka) — 11,9 proc., ugrupowania radykalów — 11,7 proc., unia niezależnych, partii chłopskiej i republikanów — 13,2 procenta.

Jak widać z powyższego, w wyniku dalszych obliczeń partia komunistyczna wyprzedziła jeszcze bardziej pozostałe partie polityczne. W komunikacie z dnia 19 bm. procent głosów oddanych na listy komunistyczne, wynosił 25,8, a w komunikacie z dnia 20 bm. podniósł się on do 26,8 procenta.

Mimo dalszego wzrostu głosów oddanych na partię komunistyczną, komisje wyborcze ko rzekają z wszelkich pretekstów i oszukanych tricków, by bezprawnie zmniejszyć ilość mandatów zdobytych przez partię komunistyczną.

Tak np. w drugim okręgu wyborczym departamentu Sekwany, komisja wyborcza po dwudniowych naradach odebrała mandat należny kandydatowi partii komunistycznej i przyznała go osławionemu obrońcy Petainu, adwokatowi Isorni. Należy zaznaczyć, że Isorni — w pierwszym obliczeniu otrzymał 25.699 głosów. W wyniku protestu Isorni'ego komisja kilkakrotnie przeliczała powtórnie ilość głosów i doliżyła się jeszcze... jednego głosu na rzecz Isorni'ego. Komisja ogłosiła, że Isorni otrzymał 25.700 głosów i dlatego otrzymał mandat do parlamentu, w miejsce mandatu przyznane uprzednio kandydatowi komunistycznemu, figurującemu na trzecim miejscu listy komu-

wej stolicy, Towarzystwo Naukowe Warszawskie postanowiło wziąć czynny udział w pracy o historycznej dla nauki polskiej doniosłości, w pracy nad zorganizowaniem Polskiej Akademii Nauk”.

W związku z tym członkowie Towarzystwa Naukowego Warszawskiego brali udział w pracach przygotowawczych I Kongresu Nauki Polskiej, w opracowaniu tez dotyczących struktury Akademii oraz w pracach Komisji Statutowej Polskiej Akademii Nauk jak również złożyli w tym duchu odpowiednie deklaracje na posiedzeniu Sekcji Organizacji Nauki Komunistycznej w dniu 14 grudnia 1950.

Rezolucja wyraża przekonanie, że operując się o dorobek polskich insytytutów naukowych a przede wszystkim Polskiej Akademii Umiejętności i Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Polska Akademia Nauk jako spadkobierczyni najszybszych tradycji nauki polskiej, dążyć będzie do wszechstronnego rozwoju nauki w imię dobra kraju.

W dalszym ciągu rezolucja stwierdza, że Towarzystwo Naukowe Warszawskie wyraża gotowość przekazania Polskiej Akademii Nauk całego swego dorobku w postaci placówek naukowych i majątku oraz gotowości zakończenia dotychczasowej działalności jako odrębnej instytucji naukowej.

Po wyborach nowa zwyczajna cen

PARYŻ (PAP). Bezpośrednio po wyborach ceny mięsa podniosły się w Paryżu przeciętnie od 4 do 14 franków na kg.

W kilku zdaniach

NOWY RADZIECKI RENTGEN DŹWIĘKOWY

(f) MOSKWA (PAP). W Związku Radzieckim konstruowano nowy aparat — rentgen dźwiękowy do badań serca. Aparat ten przypominający z wyglądu radioodbiornik jest potężnym połączeniem aparatu rentgenowskiego i magnetycznego aparatu do utrwalania dźwięków.

ZACHODNIA AUSTRIA W BLOKU ATLANTYCKIM

WIEDEN (PAP). — Dziennik „Oesterreichische Volksstimme” podaje wiadomość, że admirał amerykański Robert Carney został mianowany naczelnym dowódcą „Atlantycznych” sił zbrojnych w południowej strefie Europy, pisze: „Dopiero niedawno bostońskiego doniesiono, że do tej strefy, obok baz na Morzu Śródziemnym i w Jugosławii, włączona została część Austrii zachodniej. W ten sposób po raz pierwszy otwarcie uznano fakt przyłączenia Austrii do bloku atlantyckiego.

WIZYTA AMERYKAŃSKIEJ ESKADRY WOJENNEJ W KOPENHADZIE

KOPENHADZ (PAP). 18 czerwca przybyła do Kopenhagi amerykańska eskadra wojenna w składzie: 1 krążownik i 3 stawiacze min.

RZĄD FRANCUSKI WYSŁA BRON DO TRIZONI

PRAGA (PAP). Agencja Telepress cytując wypowiedź ministra spraw wewnętrznych „rządu” bostońskiego który stwierdził oficjalnie, iż rząd francuski wysłał do Trizoni pierwszy transport broni dla nowego Wehrmachtu.

Wyniki wyborów świadczą o tym, że w licznych okręgach SFIO zapewniła wybór przedstawicielom gaullistów i innych ugrupowań reakcyjnych. Miało to w szczególności miejsce w okręgu Loire, Mozelle, Rin, Vienne itd.

Telegram Harry Pollitta do KPF

(f) PARYŻ (PAP). Harry Pollitt skierował do KC Komunistycznej Partii Francji następujący telegram: „Przesyłamy najserdeczniejsze pozdrowienia Waszej Partii z okazji wspaniałego rezultatu wyborów. Jest to doniosłe zwycięstwo pokoju i prawdziwych interesów narodu francuskiego.

U niewinnienie hitlerowskich kat

Zwycięstwo sił pokoju we Francji

Zygmunt Broniarek

Komunistyczna Partia Francji jest i pozostaje najsilniejszą partią Francji. Partie zdrady, dysponujące potężną machiną propagandową, suto finansowaną dolarami za ocean, posługujące się terrorem, bandami faszystowskimi, oszukującą ordynacją wyborczą, chciały paraliżować KPF reprezentacji parlamentarnej, poniosły smrotną klęskę.

Taka jest wynowa wyborów powszechnych we Francji, wynowa, której nie potrafią ukryć żadne machinacje burżuazji francuskiej.

Według oficjalnych danych na Komunistyczną Partię Francji padło ponad 5 milionów głosów tj. blisko 27 procent. Co czwarty wyborca wypowiedział się za partią, na której szandarach wypisane są hasła walki o niepodległość narodową, walki przeciwko rodzinnym i zagranicznym podżegaczom wojennym.

Zadna inna partia nie zdołała uzyskać takiej liczby głosów. Degaullicy, którym pomagały wszystkie inne partie burżuazyjne nie wywiązując prawicowych socjalistów, uzyskali nie więcej niż jedną piątą głosów. Na socjaldemokratów padło zaledwie 14,7 procenta, na MRP 11,9 procenta, na tzw. „niezależnych” i „prawicową” partię „chłopską” — nieco ponad 13 procent. Wszystkie odłamy radykałów razem wziętych — ok. 11 procent.

Ponad 5 milionów głosów — 26,8 procenta — to liczby będące świadectwem wielkiego sukcesu sił pokoju i postępu we Francji. Liczby te mają głęboką i wymowną treść: kryje się w nich nieugięta walka komunistów francuskich przeciwko oszukanej ordynacji wyborczej, przeciwko, faszystowskemu terrorowi policji, przeciwko bojówkom de Gaulle'a, przeciwko represjom przesładowanym kandydatów komunistycznych, przeciwko zorganizowanej nagonce wszystkich partii amerykańskich wobec jedyniej partii prawdziwie francuskiej — Partii Komunistycznej.

Oszustwo wyborcze

Pragnąc pozbawić Partię Komunistyczną przedstawicielstwa w Zgromadzeniu Narodowym, reakcja francuska uciekała się do najbardziej ordynarnych oszustw wyborczych. Ponad milion wyborców skreślono z list wyborczych — między innymi skreślony został bojownik o pokój Louis Aragon. Pragnąc ukraść Partii Komunistycznej jak największą liczbę mandatów, partie reakcyjne uchwałyły oszukującą ordynację wyborczą, która umożliwia zagarnięcie wszystkich mandatów przez b'k różnych partii, uzyskujących więcej niż 50 procent głosów.

W ten sposób, burżuazja francuska pragnęła upiec dwie pieczenie przy jednym ogniu: z jednej strony zredukować do minimum liczbę posłów komunistycznych w parlamencie, z drugiej — utworzyć drogę kandydatom de Gaulle'a, którzy w wielu okęgach występowały jako kandydaci zblokowanego list. Podział mandatów w pełni odzwierciedla jaskrawe oszustwo nowej ordynacji: Partia Komunistyczna, która zdobyła prawie 27 procent głosów, uzy-

skala 103 mandaty podczas gdy gaullistycy, którzy zdobyli 21,6 procenta głosów uzyskali 115 mandatów, SFIO — która osiągnęła 2 i pół miliona głosów mniej niż komuniści — dostała również blisko 100 mandatów. W sumie, w ponad 30 departamentach, ponad 2 miliony głosów, oddanych na KPF nie przyniosły ani jednego mandatu.

Na podstawie wyników oblicza się, że przez wprowadzenie oszukanej ordynacji wyborczej potrzeba było blisko 61.000 głosów na wybór jednego deputowanego komunistycznego. Natomiast wybory jednego gaullisty umożliwilo 48.000 głosów, 1 „niezależnego” — 30.000 głosów, 1 socjal-demokraty — 30.000 głosów, 1 członka MRP — 27.000 głosów. Liczby te z całą jaskrawością raz jeszcze odślaniają prawdziwy charakter zachodniej „demokracji” — demokracji dla bogaczy.

Amerykańscy agenci tracą głowy

Oszustwa wyborcze burżuazji francuskiej i jej amerykańskich szefów nie zdołały ukryć rzeczy zasadniczej — spadku liczby głosów w tych partiach, których ministrowie odpowiedzialni byli bezpośrednio za politykę wojny i nędzy.

MRP, której czołowy przywódca, Bidault, był przez wiele lat ministrem spraw zagranicznych, w wyborach w 1946 r. uzyskała 26 procent, w wyborach niedzielnym zaś 14 procent, tracąc blisko połowę. Postępujący spadek głosów oddanych na SFIO, której ministrowie w rodzaju ostawionego Mocha kazali mordować strajkujących robotników, charakteryzują następujące wyniki: październik 1945 — 23,4 procent, czerwiec 1946 — 21,1, listopad 1946 — 17,9, obecnie — tylko 14,7 procenta. Poważny spadek zanotować należy również u gaullistów, którzy otwarcie nawoływali do faszystacji Francji. W wyborach samorządowych w r. 1947 (w wyborach powszechnych w r. 1946 gaullistycy nie brali udziału) zdobyli oni 38,6 proc. głosów; w niedzielnych wyborach głosowało na nich nieco więcej niż 21 procent wyborców. Utrata procentowa prawie połowy głosów — to dowód, że naród francuski odwraca się ze wstrętem od faszystowskich agentów imperializmu amerykańskiego. Ale za razem 21,6 procenta głosów gaullistowskich — to sygnał ostrzegawczy wskazujący na poważne niebezpieczeństwo faszyzmu, cieszącego się szczególnym poparciem imperializmu amerykańskiego. Przeciw temu niebezpieczeństwu mobilizuje i jednoczy lud Francji we wspólnym froncie walki w obronie pokoju i wolności Francuska Partia Komunistyczna.

Kociuk Trumana

„Katastrofa dla Trumana” — pisał o wyniku wyborów centralny organ Komunistycznej Partii Francji — „Humanité”. Istotnie — z prawdziwą wielkością Trumana i jego pomocnicy musieli czytać wyniki wy-

borów. Wyniki te potwierdziły raz jeszcze, że Francja, która z punktu widzenia imperialistów amerykańskich, miała być jednym z silnych ogniw paktu antyantyckiego, okazała się potężnym rezerwuarem sił pokoju. Wyniki wyborów potwierdziły raz jeszcze, że imperialiści amerykańscy nie mogą liczyć na Francuzów jako na „atlantyckich żołnierzy”.

Cios w podżegaczy

Nie może tego ukryć nawet prasa reakcyjna. Nowojorskie, reakcyjne pismo „Daily News” musi z zalem przyznać: „Wyjdzie się, że w całej tej sprawie wyborów francuskich przegrani są dwaj Amerykanie: niejaki Truman i niejaki Eisenhower”. „New York Daily Mirror” — inny dziennik reakcyjny stwierdza wprost: „Nie ładuj się. Wyniki wyborów dowodzą, że znaczna, dobrze zorganizowana część narodu francuskiego nie jest po naszej stronie i nie będzie po naszej stronie w wypadku wojny”.

Walka o prawdziwą demokrację

Wybory francuskie były wielkim ciosem dla podżegaczy wojennych. Wybory francuskie były wielkim zwycięstwem sił pokoju i postępu. Ale wskutek ordynarnego oszustwa, oszukanej ordynacji wyborczej, Partia Komunistyczna została okradzona z kilkudziesięciu mandatów. Jak stwierdza oświadczenie Komunistycznej Partii Francji „nowe Zgromadzenie nie odzwierciedla w żadnym wypadku woli narodu. W tych warunkach klasa robotnicza i siły demokratyczne, pozbawione wskutek oszustwa, należnego im przedstawicielstwa w Zgromadzeniu Narodowym, uzupełnią swą działalność przy pomocy innych form akcji, nieodzownej dla obrony ich zadań pokoju i dla wywalczenia prawdziwej demokracji”.

Komunistyczna Partia Francji, ostrzegając przed knowaniami większości reakcyjnej w Zgromadzeniu, która — jak to podkreśla oświadczenie — „zdecydowana jest oddać władzę w ręce jawnie reakcyjnej i profaszyzmskiego rządu. „KPF wzywa wszystkich pracujących i wszystkich Francuzów, którzy nie chcą ani wojny ani faszyzmu, aby złamali te machinacje przy pomocy aktywnej jedności. Francuzi mogą i powinni wbrew oszustwu przygotować warunki dla utworzenia rządu postępu demokratycznego i narodowego — rządu pokoju”.

Zwycięstwo sił pokoju

Komunistyczna Partia Francji, zwracając się z tym apelem do narodu, wie, że może liczyć na wszystkie zdrowe i patriotyczne siły we Francji. Wie — i nie-dzielne wybory wykazały to raz jeszcze — że klasa robotnicza Francji zdecydowanie jest bronią przed zakusami imperialistów amerykańskich.

Zwycięstwo wyborcze Komunistycznej Partii Francji jest zwycięstwem sił pokoju narodu francuskiego. Ale jest ono również zwycięstwem wszystkich sił pokoju i postępu na całym świecie. Jest ono poważnym wkładem w dzieło światowej walki o pokój. Jest ono bolesnym ciosem zadany grabieżcom Francji i wrogom pokoju światowego.

METRO WARSZAWSKIE

Inż. Stanisław Zelen

dyrektor naczelny Zarządu Budowy Metro

W mieście naszym znikają ruiny, każdy dzień niesie nowe owoce twórczego wysiłku. Wielkie dzieło budowy nowej, socjalistycznej Warszawy realizuje w codziennym trudzie robotnik i inżynier, technik obok artysty, cały świat pracy, ofiarny i pełen wiary we własne siły. Na budowlanych stolicę zwrócone są oczy miasta i oczy całego kraju.

Pierwszy czteroletni okres odbudowy stolicy, z gorączkowym ratowaniem z ruin tego co daowało się uratować, przeszedł w nowy etap realizacji planowanych zamierzeń dalszej rozbudowy Warszawy. Ta podstawa cecha gospodarki i budownictwa socjalistycznego staje się bazą dla budowy nowych i lepszych warunków życia, służą zaspokojeniu indywidualnych i społecznych potrzeb człowieka pracy.

W oparciu o te przesłanki rok 1950 przyniósł doniosłą decyzję Prezydium Rządu: Warszawa otrzymała szybką komunikację miejską — Metro o własnej, podziemnej trasie. Realizacja wielkiej inwestycji, która będzie trzonem komunikacji Warszawy — rozpoczyna się w planie sześciolletnim i w jego ramach połączy Pragę i Dworzec Gdański ze Śródmieściem.

Szczególna wydajność Metro

Zasadnicza przewaga Metro w stosunku do pozostałych środków komunikacji miejskiej wynika z posiadania trasy na innym poziomie niż ruch uliczny. Wymaga to rzecz jasna kosztownych nakładów inwestycyjnych, lecz zato Metro zdecydowanie dystansując wydajnością usługową inne środki transportu, staje się trzonem wielkomiejskiego układu komunikacyjnego.

Wystarczy przytoczyć parę cyfr charakteryzujących wydajność Metro, autobusu, trolejbusu i tramwaju. Przy założeniu porównawczym obowiązujących warunków techniczno-eksploatacyjnych dla linii każdego z przytoczonych środków transportu w odniesieniu do jednostki czasu — okazuje się, że Metro jest wydajniejsze od komunikacji autobusowej 13 razy, trolejbusowej 10 razy i tramwajowej 7 razy. Każdy z wymienionych obok Metro środków komunikacji winien służyć

Mieszkaniec stolicy czuje się wówczas w pełni jej obywatelem, gdy nie jest zamknięty w ulicach Grochowa. Koła czy Pelcowizny, lecz może znaleźć się szybko, wygodnie i bezpiecznie i tano w dowolnym punkcie miasta.

Planowo zorganizowana praca wymaga, by dojazd i powrót nie był dla pracownika udręką. Życie wielkomiejskie żąda łatwej komunikacji do ośrodków kultury, parków i miejsc wypoczynku, na stadiony sportowe, masowe zebrania i manifestacje.

Szybka, wygodna, bezpieczna i tania komunikacja o wielkiej masowej zdolności przewozowej zapewnia tylko Metro, odcinając równocześnie zatłoczone ulice Śródmieścia.

Cechy charakterystyczne inwestycji

Inwestycje Metro charakteryzują trzy zasadnicze grupy trudności: zagadnienia techniczne, przemysłowo — materiałowe i ekonomiczno — finansowe. One to były przyczyną, że w ustroju kapitalistycznym, gdzie przed należytym zaspokojeniem potrzeb ludności — pierwszeństwo posiada z reguły sprawa bezpośredniego zysku kapitalisty — kosztowna budowa Metro rozkładana była na długie dziesiątki lat.

Dopiero Związek Radziecki pokazał jakie są możliwości nowego ustroju. Od roku 1932 zbudowano podstawowe linie — promienie i sporą część obwodowej, doskonale rozwianego technicznie Metro Moskiewskiego, nie przerywając budowy w czasie wojny i rozpoczynając po wojnie budowę Metro w Leningradzie i Kijowie.

Wysiłek techniczny

Pod względem technicznym jest Metro inwestycją szczególnie wielobranową, której efekt gospodarczy widoczny jest po ukończeniu.

Technika zwałczyć musi dwa żywioły: niekorzystne grunty i wodę. Stąd konieczność szeroko zakrojonych prac badawczych i zmudnych, wielokrotnie powtarzanych obliczeń inżynierskich. Niewielki stosunkowo front robót podziemnych i niezwykle trudne warunki pracy zmuszają do stosowania maksymalnej ich mechanizacji i doskonałej organizacji, która zagwarantuje zarówno szybki postęp jak i bezpieczeństwo.

To wielkie dzieło sztuki inżynierskiej wymaga specjalnego wyszkolenia kadr. Do współpracowników stanąć muszą wybitni specjaliści z wielu dziedzin.

Zadanie przed nami trudne, wymagające stałego napięcia myśli technicznej i poszukiwania nowych rozwiązań technicznych, ich śmiałego realizowania.

Poważny nakład wysiłku technicznego, a w każdym razie jego etap pionierski mamy po za sobą. Już w r. 1945 grono fanatyków-pionierów szybkiej kolei miejskiej z inż. Mieczysławem Krajewskim na czele rozpoczęło pierwsze prace w ramach Pracowni Komunikacyjnej BOS. Żmudne prace lat następnych

poprzez koncepcyjne studia projektowe i projekty szkiecowe — postępujące równoległe do powstającego planu zagospodarowania przestrzennego Warszawskiego Zespołu Miejskiego — były znakomitą szkołą projektowania w tej nowej dla nas, trudnej dziedzinie technicznej.

Na tym zawiązku oparł się obecny „Metroprojekt”. W r. 1950 (dnia 4 marca) stan zaawansowania prac projektowych pozwolił na konkretne przedstawienie zagadnienia szybkiej kolei miejskiej Biuro Politycznemu KC PZPR i Prezydentowi RP tow. Bolesławowi Bierutowi.

Metro Warszawskie zdobyło uprawnienia inwestycji planu 6-letniego. Równoległe do prac projektowych — wielkie inwestycje budownictwa przemysłowego i górnictwa stają się zapleczem dla wykonawstwa technicznego, dostarczając kadry fachowców dla „Metrobudowy”.

Uchwała Prezydium Rządu z 14.XII.1950 r. powołując z dniem 1.I.1951 r. do życia Zarząd Budowy Metro w Warszawie — ustaliła ramy organizacyjne dalszego projektowania i technicznego wykonawstwa Metro Warszawskiego.

Wysiłek przemysłowo — materiałowy i związek z planami gospodarczymi

Projekt Metro Warszawskiego poważnie liczy się z wysiłkiem gospodarczym kraju przy jego realizacji. Ta potrzebna inwestycja musi być wykonana bezsprzecznie według regul najbardziej nowoczesnej techniki. Trzeba zdobyć się na wysiłek, aby spojrzeć na nią oczami następnych pokoleń, którym będzie służyć. Im bardziej dopisze nam twórcza wyobraźnia, tym lepiej przysłużymy się sprawie.

Jesteśmy w pełni świadomi tego, że Metro jest inwestycją o wielkim zakresie i bogatym asortymencie potrzeb przemysłowo — materiałowych. Wiemy, że aby je zbudować potrzebna olbrzymia ilość materiałów i prefabrykatów, wielkich instalacji i specjalnych maszyn, nie stosowanych przy budowie innych inwestycji (jak np. tarcze tunelowe).

Nie małe są również potrzeby energetyczne. Nie sposób wymieni w ramach artykułu choćby z grubsza problematyki przemysłowo — materiałowej Metro.

Lecz w tym już zakresie zrealizacji Metro a Planem Sześciolletnim i gospodarką planową w ogóle.

I w tym właśnie powiązaniu tkwi wielka, nieodparta siła. Tkwi ona w świadomości, że plan 6-letni stał się rekwizitem realizacji Metro. Nowe hut, stalownie, nowe fabryki i zakłady zapewnia potrzebne dostawy. Przemysł polski potrafi obsłużyć wielkie zapotrzebowanie Metro równocześnie

nie z wieloma innymi inwestycjami planu 6-letniego.

Wysiłek ekonomiczno — finansowy i gospodarcze znaczenie Metro

W Polsce przedwzrostowej były projekty budowy Metro. Nie było szans realizacji środkami krajowymi. Kapitał zagraniczny kierował się, oczywiście, tylko zyskiem, a że zysk wydawał się za mały i za powolny — sprawa upadła. Lecz państwo socjalistyczne nie mierzy inwestycji zyskiem kapitalisty — mierzy ją potrzebą gospodarczą i życiową obywateli. Dla potencjału gospodarczego Polski socjalistycznej jest wykończenie, co przed wojną uznano za niemożliwe. Jako inwestycja usługowa o pośrednich skutkach gospodarczych — Metro rychło się opłaci, mimo wielkich nakładów inwestycyjnych. Zysk społeczny w czasie uzyskany dla setek tysięcy ludzi pracy przez skrócenie trwania przejazdu do pracy i z pracy, przez powiększenie wydajności pracy, jest olbrzymi. Skromnie licząc w skali rocznej akumulacji odpowiada on na wielkość 36 roboczodniów osmiodziesięciu pracowników.

Pomoc radziecka

Cofnijmy się myślą do najbliższego okresu, kiedy bratnia diał radziecka dopomoga wskrzesić życie naszemu miastu. Ta pierwsza pomoc umacnia się stale w następnym okresie odbudowy. Jak wiele dzieł planu 3-letniego, a następnie 6-letniego korzystało i korzysta z pomocy radzieckiej — tak samo szczególnie realizacja Metro Warszawskiego potrzebuje pomocy i olbrzymiego doświadczenia budowniczych najnowocześniejszego na świecie Metro w Moskwie.

Na zaproszenie władz radzieckich rzeszowscy konsultowali pasze prace projektowe jesienią 1950 r. Cenne rady i wskazówki rzeczoznawców radzieckich posłużyły naszym projektantom do ostatecznego sprzezywania generalnych założeń Metro Warszawskiego. Pomoc radziecka nie ograniczy się do zakresu prac projektowych skorzystamy z niej w zakresie samej budowy i w dziedzinie szkolenia specjalnego kadr budowniczych Metro Warszawskiego. Ekipy naszych robotników, majstrów i inżynierów wrócić wyjadą do Związku Radzieckiego na przeszkolenie.

Jeszcze jedno dzieło pokoju

Na oczach naszych rodzi się jeszcze jedno wielkie dzieło, ieden z największych obiektów planu 6-letniego i wielowa inwestycja nowej socjalistycznej stolicy. Na oczach naszych rodzi się jeszcze jedno dalekosyżne dzieło pokoju, które służyć będzie milionowej rzeszy mieszkańców stolicy, ich potrzebom zbiorowym i indywidualnym — dzieło jednego pokolenia dla przyszłych pokoleń.

Dla wzmocnienia sił Ojczyzny

Na maciuce robotników budujących wielką cemenrownię w Wierzbicy, monterzy Stanisław Szewc i Aleksander Sasal subskrybowali Narodowy Pożyteczny Sił Rozwoju Polski w wysokości 14-dniowego zarobku. Na zdjęciu: obaj monterzy przy wierceniu otworów w trzonie pieca. Foto CAF

Wielka zasługa narodu radzieckiego

W. Worobiej

General-lejtnant Armii Radzieckiej

Zbliża się dziesiąta rocznica zdradzieckiej napaści hitlerowskiej Niemiec na Związek Radziecki. Gigantyczna faszystowska machina wojenna, stworzona za miliardy dolarów i funtów sterlingów amerykańskich i angielskich imperialistów, cała swą potęgą ruszyła na Kraj Rad.

Upojone łatwymi zwycięstwami w Europie Niemcy faszystowskie liczyły na to, że uda im się przeprowadzić „błyskawiczną” wojnę również przeciwko ZSRR. „Unicestwienie Rosji, by nigdy więcej nie zdołała się podźwignąć” — tak sformułował Hitler cele wojny przeciwko ZSRR.

Ten przepojony nienawiścią do ludzkości, ludobójczy cel wojny z neutrywaną radością powitali imperialiści wszystkich krajów, a zwłaszcza USA i Anglii, którzy liczyli na to, że cudzymi rekoma jeśli nie zwyciężą, to przynajmniej osłabią Związek Radziecki, a za jednym zamachem usuną również z rynków światowych niebezpiecznego konkurenta — Niemcy.

niuradiowym 3 lipca 1941 roku Józef Stalin ujawnił przyczyny i charakter wojny, nazwał ją zaborczą, grabieżczą dla faszystowskich Niemiec, a sprawiedliwą, narodową dla ZSRR, określił zadania Armii Radzieckiej i narodu w obronie socjalistycznej Ojczyzny, użył nard radziecki w program walki o osiągnięcie zwycięstwa.

„Celem tej powszechnej Wojny Narodowej przeciwko ciemniom faszystowskim — wskazywał towarzysz Stalin — jest nie tylko unicestwienie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale również udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy, jeącemu pod jarzmem faszystowskim niemieckim” (Józef Stalin „O Wielkiej Wojnie Narodowej”, Wyd. „Książka i Wiedza”, „Prasa Wojskowa” 1951 r., str. 12).

Narodowi radzieckiemu i jego siłom zbrojnym przypadło ogromne i zaszczytne zadanie obrony wolności i niepodległości naszej Ojczyzny, rozgromić i unicestwić reżim faszystowski, znosić cywilizację i narody Europy od brunatnej dżumy.

W pierwszym latach wojny, gdy ZSRR sam na sam prowadził zaciętą walkę z faszystowskimi zaborcami, narody całego świata odczuwały, że stromo-kana podówczas w Anglii i Kanadzie 4-milionowa, a w USA dwu-milionowa armia zostana przetruciona do Europy w celu utworzenia drugiego frontu przeciwko faszystowskim Niemcom. Przyspieszyłyby to w znacznym stopniu wyzwolenie Europy od panowania faszyzmu i

ułatwiłyby narodowi radzieckiemu szybko przepędzenie niemieckich okupantów ze swej ziemi.

W 1942 roku w wielkiej bitwie pod murami Stalingradu niemiecko — faszystowscy rozbójnicy ponieśli drugą poważną klęskę, po której nie mogli się już zdźwignąć. „Wojska nasze — mówił Józef Stalin — powstrzymały cudzoziemskie hordy zbrojnie, a potem, rozbijwszy je pod Stalingradem, w gwałtownym natarciu pędziły je na zachód. Od tego czasu Armia Czerwona utrzymuje niezmiennie w swych rękach inicjatywę działań wojennych” (J. Stalin „O Wielkiej Wojnie Narodowej”, str. 130—131).

Zwycięstwo pod Stalingradem odwróciło bieg wojny — na Za-

chód do legowiska bestii faszystowskiej — Berlina. Zwycięstwo to, jak świetlany drogowskaz wskazało ujarzonym narodom drogie walki z faszyzmem, wzmocniło w nich wiarę w nadchodzące wyzwolenie spod jarzma hitleryzmu.

Wytworzyła się pomyslna sytuacja dla ostatecznego rozgromienia wroga. USA i Anglia miały w tym okresie pod bronią olbrzymią armię składającą się z 12 milionów ludzi, dziesiątki tysięcy czołgów i samolotów. Jednakże koła imperialistyczne tych krajów, kontynuując swoją obłudną zdradziecką politykę, ani myślały o utworzeniu drugiego frontu, by uderzyć na wroga od tyłu.

Armia Radziecka, rozwijając w dalszym ciągu swoje zwycięskie działania bojowe, rozgromiła Niemców pod Kurskiem, wygrała bitwę o Dniepr i na kierunku smoleńskim, dokonała przełomowego zwrotu w przebiegu wojny na korzyść ZSRR.

1944 rok wszedł do historii, jako rok decydujących zwycięstw Armii Radzieckiej, w ciągu którego zadała ona wrogu dziesiątę drugoczących ciołów, w których wyniku Związek Radziecki został całkowicie uwolniony od niemiecko — faszystowskich zaborców, zaś działania wojenne przeniesione zostały na terytorium nieprzyjaciela.

Koła rządzące USA i Anglii, obawiając się, że Związek Radziecki rozgromiwszy niemiecko — faszystowską armię, zajmie całe Niemcy i wywołiwłszy Francję znaczenie wzmożni swoje międzynarodowe stanowisko, w czwartym roku wojny utworzyli drugi front w Europie Zachodniej. Jednak i tym ra-

zadziecki nie tylko wyzwolił kraj Środkowej i Południowo-Wschodniej Europy spod jarzma faszystowskiego, lecz umożliwił narodom tych krajów wkroczenie na drogę szerokiego, demokratycznego, socjalistycznego rozwoju.

Nie bacząc na to, że Niemcy hitlerowskie stawiali sobie za zadanie wyniszczenie ludzi radzieckich, unicestwienie państwa radzieckiego, rządowi radzieckiemu obce było uczucie zemsty.

Józef Stalin podczas wojny powiedział: „...Smieszna byłoby rzecz utożsamianie kłki Hitlera z narodem niemieckim, z państwem niemieckim. Doświadczenie historyczne uczy, że hitlerzy przychodzą i odchodzą, a naród niemiecki, a państwo niemieckie — pozostaje” (J. Stalin „O Wielkiej Wojnie Narodowej”, str. 14).

W dniu wielkiego zwycięstwa nad Niemcami faszystowskimi towarzysz Stalin w swoim historycznym orędziu do narodu z dnia 9 maja 1945 roku raz jeszcze podkreślił: „Związek Radziecki święci zwycięstwo, chociaż nie zamierza ani dokonać rozbioru Niemiec, ani ich unicestwić” (J. Stalin „O Wielkiej Wojnie Narodowej”, str. 197).

Związek Radziecki, wierny swoim socjalistycznym zobowiązaniom, po rozgromieniu Niemiec faszystowskich wypowiedział wojnę jednemu z ich głównych i najsilniejszych sprzymierzeńców — imperialistycznej Japonii i wyszedł z tej wojny jako zwycięzca.

Rozgromienie imperialistycznej Japonii stworzyło warunki dla powstania Ludowo-Demokratycznej Republiki Koreafskiej, przygotowało grunt dla zwycięstwa wielkiego narodu

chińskiego nad kreaturą USA — Kai-szekiem. W wyniku tego zwycięstwa powstała Chińska Republika Ludowa.

Zwycięstwo sił zbrojnych ZSRR nad Japonią dało natchnienie uciemiężonym narodom Indonezji, Burmy, Filipin, Malajów, Wietnamu do walki z zaborcami o swoją niepodległość i wolność.

Doświadczenie historyczne mówi o tym, że pierwsza wojna światowa, zwycięzona przez imperialistów, doprowadziła do zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w Rosji, druga wojna światowa doprowadziła do powstania ustroju ludowo-demokratycznego w szeregu państw Środkowej i Południowo-wschodniej Europy, do zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego.

„Czy mogą być jakiegokolwiek wątpliwości — mówił towarzysz Malenkow w swoim referacie poświęconym 32-emu rocznicy Rewolucji Październikowej — że jeżeli imperialiści rozpętają trzecią wojnę światową, to wojna ta stanie się mogiła już nie poszczególnych krajów kapitalistycznych, lecz całego kapitalizmu światowego”.

Wielka misja wyzwolenia narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych, która zakończyła się całkowitym zwycięstwem nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią w latach drugiej wojny światowej, uratowała narody całego świata od faszyzmu.

„Obecnie wszyscy przyznają — mówił towarzysz Stalin — że naród radziecki swą ofiarną walką uratował cywilizację Europy od wandali faszystowskich. Na tym polega wielka zasługa narodu radzieckiego

W latach wojny Józef Stalin wskazał narodom drogę walki z faszyzmem, w latach powojennych kiedy oboz imperializmu na czele z kołami rządzącymi USA otwarcie przygotowuje nową, trzecią wojnę światową, towarzysz Stalin wskazywał drogę walki o pokój na całym świecie.

Słowa wielkiego chorążego pokoju Józefa Stalina — tym, że pokój zostanie utrzymany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę utrzymania pokoju i będą broniły jej do końca, głęboko przeniknęły do świadomości najszerzszych mas, stały się ogromną siłą napędową w walce z podżegaczami wojennymi z nowymi pretendentami do panowania nad światem z obozu USA, Anglii i Fran-

Czytelnicy i korespondenci piszą

Zamiast jawałowo narzekać i czekać na pomoc - sami wzięliśmy się do roboty

Komitet Kuracjuszy Sanatorium Przewodniczącego w Górzyńcu koło Jeleniej Góry rozpisal w sanatorium ankieta, na temat niedociągnięć w sanatorium, w której wzięli udział wszyscy kuracjusze. Wskazali oni na znane sobie braki i niedociągnięcia oraz środki zaradcze, jakie ich zdaniem należało zastosować.

Kino objazdowe uparcie nas omija

Gmina Krzynowłogi leży wzdłuż jednej z ważniejszych dróg wewnętrznych powiatu przasnyskiego. Droga ta często przejeżdża przez naszą gminę kino objazdowe, udając się do gmin sąsiednich.

Byłoby to śmieszne, gdyby nie było tak smutne

Rok temu jako student medycyny skierowany zostałem przez Wydział Opieki nad Matką i Dzieckiem Ministerstwa Zdrowia do woj. pomorskiego jako p. o. lekarza na koloniach letnich dla dzieci.

W tej samej Niwce

Odkryła jej ziemia, wydobytą by stawała nowe domy. Przywołały wspomnienia lat krzywdy, wyszuku i niedzi, lat rozpaczy, na wszystko zdecydowanej walki o życie. Walki, co tak często kończyła się śmiercią.

23 bm. zakończenie roku szkolnego

Ministerstwo Oświaty ustaliło termin zakończenia roku szkolnego 1950-51 w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących oraz w zakładach kształcenia nauczycieli na dzień 23 czerwca br.

Amerykański protokół dyplomatyczny

New Rochelle, przedmieście Nowego Jorku było przed kilkakoma dniami terenem niezwykłego widowiska. Ulicami tego przedmieścia szły trzy kobiety o ciemnej cerze, w kolorowych, egzotycznych strojach i zawożących na głowie. Szły spokojnie, wędrując od czasu do czasu do sklepów po zakupy.

Na szlakach wielkiego planu

Nowe domy dla Śląska

Karol Malcużyński

Wielkie miasto Śląsk. Tak — to jedno wielkie miasto. Znamy te szosy, które są właścicielami ulicami, te przedmieścia co będąc końcem Sosnowca są zarazem początkami Katowic, lub też co zaczynają się w Katowicach, by skończyć się w Chorzowie.

Wielkie miasto Śląsk, u którego rogatki rozciąga się zielenia w centrum dymią setki kominów. Miasto które stoi na węglu, pod którego fundamenty podkopują się każdego dnia jego mieszkańcy — śląscy górnicy.

U rogatki tego wielkiego miasta, na granicy województwa spotkali nas kierownicy Dyrekcji Okręgowej ZOR w Gliwicach, by nas po swoich krótko wstępnie wprowadzić szlakami nowego budownictwa mieszkaniowego.

Pierwsza miejscowość — Niwka w pobliżu Dąbrowy Górniczej. Idziemy wzdłuż kilku świeżo ukończonych bloków, między zamieszkałą częścią osiedla a placem budowy. Zbliżamy się do linii wykopów pod fundamenty, gdzie niby wziwasty rozpoczął roboty czerwienią się prostopadłością cegiel.

Patrzmy na prawie ukończony wykop — opuszczony i niezagospodarowany. Nie opadał — drugi taki sam. Jedno słowo wyjaśnia przyczynę: „Bieda - zsyby”!

Przy kopaniu fundamentów natknęliśmy na zasypane, zapomniałe bieda-zsyby. Natrafiono na belki prymitywnych oszalowań, grunt zaczął się obrywać, ziemia była sypana, nie spoista — jak zwykle w zasypianym na przedzie wykopie.

Nowe dzielnice udrzuwają stare

W Sosnowcu ZOR buduje 3 osiedla. Największe z nich — przy ul. Rudnej. I chociaż — powiedzmy szczerze — uważamy je za monotonne i błędnie zaplanowane — to przecież jakże to kontrast z tym starym Sosnowcem. Gdy wyjeżdżamy spośród ponurych, ciemnych szeregów kamiennych czynszówek — robi się jasno w oczach.

Wreszcie — Katowice

W Katowicach, Koszutki. Jedno z największych osiedli mieszkaniowych na Śląsku. Położone na lekko falistym wzniesieniu, które przydaje malowniczości całej dzielnicy, celowo i harmonijnie rozplanowane jest prawdziwą oazą w szarej zadymionej i zatłoczonej stolicy śląskiej.

Piotr Pawlenko — pisarz walki, szczęścia i wielkości narodu radzieckiego

Pawlenko był przedstawicielem tego pokolenia pisarzy radzieckich, które dało światu nowy typ twórcy — aktywnego bojownika o zwycięstwo komunizmu.

Amerykański protokół dyplomatyczny

New Rochelle, przedmieście Nowego Jorku było przed kilkakoma dniami terenem niezwykłego widowiska. Ulicami tego przedmieścia szły trzy kobiety o ciemnej cerze, w kolorowych, egzotycznych strojach i zawożących na głowie. Szły spokojnie, wędrując od czasu do czasu do sklepów po zakupy.

nie surowym odda ZOR 7 dalszych ośrodków zdrowia, 7 świeżo, 10 Żłobków, 12 przedszkoli, 67 warsztatów — ogółem 171 obiektów.

130.000 izb mieszkalnych dla Śląskowi plan 6-letni

Pracowity dzień objazdu po Śląsku kończyliśmy późnym wieczorem w Wodzisławiu koło Rybnika. Warto było jechać te 50 km od Gliwic, warto było i noc zarwać, by obejrzeć to pełne czaru i wdzięku, z ruin powstałe miasteczko.

Wczoraj i dziś

Koło Świętochłowic mijamy spore, nowe osiedle, zamieszkałe już przez półtora tysiąca ludzi i jedziemy na Bykownię. Mijamy kopalnię „Polska” i zbliżamy się do jakiejś osady. Nagle... przecieram oczy. Patrząc na małe, szare, szpetne domki, ciągnące się wzdłuż zaniedbanej ulicy. Ależ te „domy”... prawie nie mają okien.

Historia i spojrzenie w przyszłość

W pięknym Wodzisławiu i na rynku w Pyskowicach zajął nam do *oczu historia zamierzonych lat. Na osiedlu w Niwce wykopaliska bieda-zsybów przypomniły o tak niedawnych latach krzywdy, gdy z każdym dniem na Śląsku i w całej Polsce było gorzej, nędzniej, niesprawiedliwiej.

PARALIZ POSTĘPOWY

1 czerwca br. australijska gazeta „Sydney Morning Herald” zamieściła na 1 stronie wiadomości pod następującymi tytułami: „Polowa autobusów miejskich niedatada do użytku”, „Coraz mniej masła w sklepach”, „Zapanik drożdży”, „Zapowiedziano zmniejszenie dostaw mięsa”.

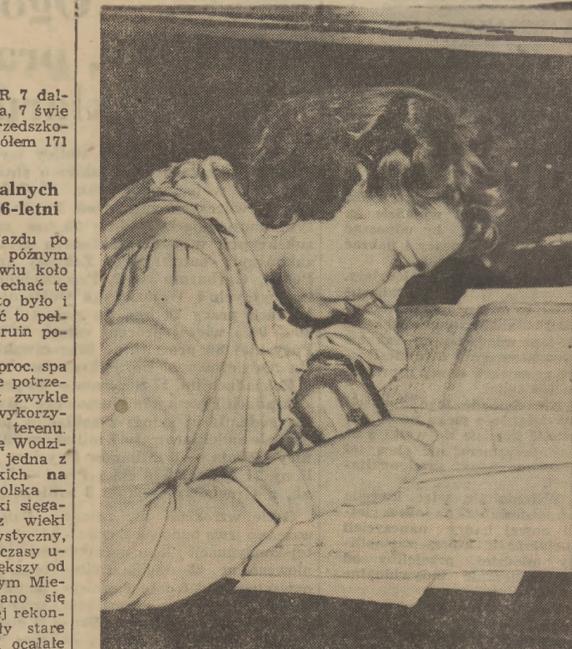
Kronika wydawnicza

Nowa książka Howarda Fasty w języku polskim („Odziały”, t. 1. M. Michałowska, str. 166) zawiera szereg opowiadań tego znakomitego, postępowego pisarza amerykańskiego. Główna postać zbioru — pełnego humanizmu i związanego tematycznie z walką o „postęp i wyzwolenie” — jest „Wspomnienie o Sydneyu” rewolucjonisty i towarzysza autora.

POWIEŚCI KRASZEWSKIE

W szybkim tempie rośnie počet tomów powieści Józefa Ignacego Kraszewskiego, wydawanych przez Czytelnika. Ostatnio ukazały się: „Zadora”, opowieść historyczno-obyczajowa z czasów Stanisława Augusta (str. 112, cena 3 zł) oraz dwutomowa tych samych czasów dotycząca, niezmiernie interesująca napisana powieść „Macocho” (str. 270 i 242, cena 12 zł).

Przed Złotem Młodzieży w Berlinie

W ramach przygotowań do Światowego zlotu młodych bojowników o pokój — Uniwersytet Ludowy w Berlinie zorganizował kursy nauki języków obcych dla tłumaczy, którzy mają obsłużyć zlot. Na zdjęciu: jedna ze słuchaczek kursu w czasie nauki języka chińskiego. Foto CAP

„Żyją jak półzwierzęta”

Wśród tzw. emigracji polskiej, obok grupy sanacyjnych dygnitarzy, oficerów dwójki i kawalerii, notorycznych zdrajców i agentów obcych wywiadów, od niemieckiego poczynając a na amerykańskim kończąc, znajdują się również „szarzy” emigranci.

DOŚWIADCZENIA

Przemawiając w Rzymie, Adenauer zaproponował „wymianę poglądów na temat doświadczeń w walce z komunizmem”. „Rząd zachodnio-niemiecki jest „gotów przekazać swoje doświadczenia i odpowiedzi” „materiały w tej dziedzinie”.

LATAJĄCE MYSZKI

Ponieważ w r. ub. prasa amerykańska doniosła o „rosyjskich talerzach” latających nad Stanami Zjednoczonymi, w Kolumbii Brytyjskiej znaleźli się niedawno ludzie, którzy, by nie pozostać w tyle za „centralną”, zobaczyli nad miastem

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.

Wspomnienie o Sydneyu

Wspomnienie o Sydneyu — rewolucjonisty i towarzysza autora.